

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 656. Qualiter exspiret substitutio vulgaris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

rium; ita ut non tantum beneficio juris prætorii, sed jure civili communi & ex testatoris voluntate, in ejus potestate sit admittere vel repudiare; cum pater substituendo ipsi vulgariter, censeatur ei remississe necessitatem adeundi hereditatem. *l. 12. ff. de condit. inst. l. 16. §. 1. ff. de hered. inst.* Lauterb. *l. c. §. 14.* citatis Vinn. *selectar. qq. l. 2. q. 23. per tot.* Fular. *p. 1. q. 66. num. 1.* non definit tamen per hoc filius esse suus, sed patri manet jus suitatis; cum hujus juris essentialia non immutentur per adjectam institutioni talem conditionem & substitutionem. Struv. *ad ff. de vulg. th. 15. lit. β.* Muller. *ibid.* neque enim credendum est, quempiam elegisse tale genus testandi, per quod ejus filiique commodum tam graviter læderetur, qualiter læderetur per ademptionem juris suitatis (cujus effectus seu commoda 31. enumerat Valsq. *de success. creat. l. 2. §. 18. n. 15.*) Muller. *l. c.*

3. Quartus effectus est, quod non transeat hereditas ad monasterium, in quo primò institutus præfiteretur, si illud est capax hereditariæ successio- nis; cum neque à tali professo, neque à monasterio, testatore mortuo, adiri possit hereditas. Si vero monasterium successio- nis capax est, illud præferri substituto, & hunc excludi; tum quia favore religionis sublata sint substitutionum onera. *novel. 123. c. 37.* tum quia eo ipso, quod quis profite- tur in religione, omnia sua bona & jura, nisi prius aliter deus disposuerit, transferat in monasterium, adeoque & jus delatam sibi hereditatem adeundi, & ejus aditione excludendi substitutum, docent. Abb. *in c. de presentia. de prob. num. 36.* Zoës. *ad ff. de vulg. num. 25.* Haunold. *l. c. tr. 7. num. 40.* & alii, quos citat & sequitur Wiestn. *b. t. num. 172.* asserentes hanc sententiam receptam notissima praxi Germaniæ.

4. Quintus effectus; quod impediat, ne ad fiscum devolvatur hereditas, dum institutus ante aditam hereditatem redderet se eam indignum; committendo delictum, propter quod eam habere non posset; tunc enim substitutus præferatur fisco. *L. unic. §. 13. c. de caduc. toll.* Auth. *hoc amplius. c. de fideicom.* enim propter culpam primò instituti fieri non debeat injuria substituto. Arg. *l. 8. §. 14 ff. de inoff. testam.* & ita docent Loriotus. *de apicib. jur. tit. de subst. axiom. 38. error. 9.* Duaren. *ad tit. de vulg. c. 10. vers. alia igitur.* & alii, quos citat & sequitur Muller. *ad ff. de vulg. th. 16.* item Lauterb. *§. 16.* contrarium tamen apud eundem tenentibus. Bart. *in l. 1. ff. de vulg. num. 26.* Bachov. *ad Treutl. vol. 2. d. 11. th. 7. lit. g.* Valsq. *de success. prerog. in prefat.* Plures effectus hujus substitutionis vide apud Lud- vvel. *de ult. volunt. p. 2. c. 2.* aliosque passim ad *l. 1. ff. de vulg. & pupil. subst.*

Quest. 656. Qualiter expiret substitutio vulgaris.

1. **R**esp. expirat ea primò, quamprimum institutus extraneus ex testamento, vel etiam necessarius hæres adit hereditatem, utpote deficiente conditione, sub qua facta substitutio, est communis & certa juxta clarum textum. *L. post aditam c. de impub. & aliis subst.* Idque etiam dum unus ex pluribus collectivè institutis, quibus conjunctim quis substituitur adit hereditatem. Lauterb. *l. c. §. 16.*

2. Limitatur nihilominus responsio primò, ita ut si institutus post aditam hereditatem intra annum monitus à Judice voluntatem defuncti non implet, hereditas auferatur ab instituto, & applicetur sub-

stituto, si hic de implenda voluntate defuncti caveat. Barry. *de test. & intest. l. 3. tit. 7. num. 15.* Haun. *l. c. num. 22.* Wiestn. *num. 175.* & alii passim cum communi juxta expressum textum Auth. *hoc amplius c. de fideicom.*

3. Limitatur secundo in casu quo substitutione facta pupillo, is ante annos pubertatis, expirat, de quo meliùs statuetur post *quest. sequentem.*

Limitatur tertio, uti minor institutus post aditam hereditatem restitutionem in integrum impetrat; quia hereditas ei damnosa, rursus absteat ab hereditate, substitutio reviviscat & ad substitutum devolvatur hereditas. Lauterb. *l. c.* citans Vinn. *ad §. fin. Inst. de vulg. num. 2.* Struv. *ad ff. vulg. th. 17. lit. 2.* Muller. *ibidem.* citatis pro hoc Chiffler. *de success. subst. c. 13.* Costald. *in l. 7. §. 10. ff. de minor.* Expirat similiter substitutio, si hæres suus immiscet se hereditati, & sic evadit hæres cum effectu. Si verò hæres suus, antequam miscuerit se hereditati, decedat, adhuc substitutio expirat; quia ea transmittitur ad hæreses sui etiam extraneos, ut Lauterb. *l. c. §. 17.* substitutionis enim vulgaris hæc est natura, ut tunc demum locum habeat, si institutus non fuerit hæres; sed in casu quo decedit institutus hæres suus, virtute transmissionis, qua sua jura transmittit (pro ut liberi ratione sanguinis hereditatem ascendentium ad descendentes transmittunt) quamque transmissionem quia datio substituti vulgaris non impedit juxta *cit. L. unic. §. 5. c. de caduc. toll. jam alium hæredem fecit. L. unic. c. de his qui ante apert. tab. consequentio substitutio expirat.* ita Muller. *l. c. th. 17. Lit. d.* citatis Gomes. *var. resol. tom. 2. c. 9. num. 50.* Fachin. *4. controu. 62.* Donnell. Ludvvel. & aliis.

4. Secundo expirat ratione substituti, si hic instituto in adeundo moram neccente decedat; ita etiam, ut licet institutus postea hereditatem repudiaverit, vel eam non adit, mortuus, & sic conditio purificata, nihil juris ad hæreses substitui transmittatur. *L. 9. in fin. ff. de suis & legit. l. 59. §. 5. ff. de hered. inst.* cum jus, quod nondum habuit, nisi solum in spe, defunctus, non possit deferri ad hæreses ejus. Ac ita tenent Pirh. *h. t. num. 61.* Reiffent. *num. 565.* citantes Molin. *tom. 2. d. 183. num. 2. & 8.* Zoës. *ad ff. l. c. num. 10. & 12.* Perez. *in cod. tit. de impub. subst. num. 6. & 7.* Haunol. *l. c. tr. 7. num. 21.* item Lauterb. *§. 17.* citatis. Durant. *de arte testand. tit. 5. cautel. 24.* Fular. *de subst. q. 164.* Unde jam etiam notat Lauterb. interesse substituti curare, ut instituto certum tempus præfiguratur; eo quòd illo elapso non declarata voluntate instituti substitutionis conditio jam purificata existat, uti & si institutus ante aditionem decedat, substitutus lapsus hujus temporis expectare non cogatur.

Quest. 657. Quid sit substitutio pupillaris, & quæ ad eam requirantur?

1. **R**esp. ad primum: substitutio pupillaris (sic dicta, quòd licet quibus ea sit, pupilli non sint pro tempore, quo ea sit, nimirum vivo patre, pro tempore tamen, quo ea sortitur effectum, nempe mortuo parente, quo liberi jam à potestate patria, sunt pupilli Lauterb. *l. c. §. 18.*) est substitutio directa & simplex, per quam pater liberos impuberes in sua potestate constituit, & qui post mortem suam in alterius potestatem non re incident, hæreses sibi instituit, illisque alium hæredem substituit in casum